

TIDIGARE INSÄNDARE

OM REPSKAPET MM:

"Polisfacket i Stockholm en kamporganisation"

"Det är deprimerande att läsa allt som nu skrivs om den djupa sprickan mellan Sthlm och de övriga i Polisförbundet. Det har varit en destruktiv svartmålning från båda håll. Min analys av representantskapet 2006 visar på skiljelinjen. Jan Karlsen, Stefan Strömberg och Sture Nordh drar åt samma håll. De är statsmaktens lydiga redskap. Sthlm är en kamporganisation som söker sin förankring i medlemmarnas vardag och därför är det upplagt för konfrontation. Strömberg angav tydligt att RPS vill återta kontrollen över lönebildningen. Det innebär i klartext att Sthlm som varit motor blir marginaliserat.

Representantskapet biföll mot styrelsens avslagsyrkande motionen om att Polisförbundet skulle vara ett yrkesförbund. Det är en tydlig signal om att Sthlm skall gå i spetsen i lönekampen, annars är möjligheterna till särbehandling noll ! Pensionsfrågan som förbundet centralt misskött har nu aktualiserats av Sthlm. Istället för för pension vid 60 år eller 30 tjänsteår skulle jag också nu, efter 43 tjänsteår bara få 68 % i pension. Det är hutlöst utnyttjande av lojala medarbetare ! Statsmakterna har påpekat att det i löne- och pensionshänseende är nödvändigt och måste löna sig att jobba till 65 eller 67 år.

Medlemsavgifterna har varit grunden till stora vinster för Polisförbundet. Nu vill vi ha en redovisning och veta att pengarna används för medlemmarnas och inte bara för fackanställdas bästa ! Personstriden är så totalt infekterad att det inte syns något ljus i tunneln. Det vore önskvärt att både Jan Karlsen och Lars Ericson steg av och att Sthlm kunde lansera en kraftfull och dynamisk ordförande som var en kombination av Karlsons och Ericsons inriktning. Enade vi står, söndrade vi falla är de flesta överens om även om Sthlmsfacket påstår motsatsen !

Anders Bergstedt

SVAR:

Hej Anders, och tack för dina synpunkter. Din analys är i vissa delar mycket träffande och intressant. Pensionsfrågans skötsel, t ex, kommer att framstå som ett mörkt kapitel i förbundets historia när och om den skrivs. Däremot håller jag inte med dig om att Lars Ericson har skäl att avgå. Den behandling han fått utstå från förbundsstyrelsen har troligen mindre att göra med hans handel ochandel än med det faktum att han började bli stark och därmed utgjorde ett hot för en utarbetad plan. Det inträffade har mer än en likhet med bakgrunden till Gunno Gunnmos avsättning. Därför tycker jag inte att det finns skäl för Lars att avgå nu. Valresultatet ska snarast ses som en markering mot Stockholms poliser som haft fräckheten att nominera en annan person än valutskottets majoritet. red/cc

"Repskapet sa nej till nationell polis men det blev ja ändå!"

"Ser inte enbart frågan om vi ska gå ur förbundet eller ej. Detta lär bli något att analysera utifrån många aspekter. Har fått mig till livs en del av vad som hände nere i Malmö och jag förväntar mig att en vidare debatt följer, och då menar jag inte enbart valfrågan. Vad hände till exempel med frågan om färre myndigheter där representantskapet 2005 gick emot förbundsstyrelsen om men som ändå blev kvar i sammanfattningen i det yrkespolitiska programmet, som utgör fackets "bibel" mot bland annat justitiedepartementet. Ingen liten fråga direkt (läs) "polisförbundet står bakom en nationell polis". En talesman från polisförbundet bad om "ursäkt" för misstaget, det ska ändras (suddas bort) i 2007 års upplaga. Mot förbundets högsta beslutande organs vilja kvarstår således för all framtid att vi står bakom nedmonteringen av myndigheter (dementi lämnas ej). Inte konstigt att rikspolischefen i sitt tal lovordade Karlson i sitt anförande i Malmö.

Medlem

Vill ha analys

No rr-PA

"Repskapet i Malmö har vägrat Lasse E att framföra sitt budskap. Jag skulle vilja fråga er som varit med ett tag: Har någon församling inom Svenska Polisförbundet någonsin gått längre i förakt för en medlemsgrupp? Jag ska försöka hålla mig lugn och inte skriva någotöverilat. Men det här är mitt krav: Jag vill att styrelsen på Bergsgatan genast sätter igång och gör en saklig och inträngande konsekvens- och riskanalys av om vad som händer om vi i Stockholm skulle lämna förbundet. Jag skriver det här i en paus på jobbet nära midnatt med kompisarna runt omkring mig och jag kan försäkra er alla att mitt förslag är det mildaste av dom som surrar i luften här. Senast innan året är slut skulle jag vilja läsa den här analysen så vi har tid att tänka oss för ordentligt före stämman i vår.

Bosse

Gränsen passerad

"Vi kan inte vara kvar i Svenska Polisförbundet! Ska man ha kvar något av sin självaktning så får det allt finnas en gräns för hur mycket man låter folk trampa på en. Den gränsen har representantskapet i Malmö nu passerat och så var det med det.

"Ä"

Medger stadgarna yttrandevägran?

"Vad jag skulle vilja veta är om det är tillåtet enligt Polisförbundets stadgar att vägra någon att yttra sig? Är det någon som har tittat på den saken?

Svar – se hemsidan 061003!

"Lågvatten märke för stockholmsätare

"Det här måste väl ändå vara ett lågvattenmärke även för Stockholmsätarna i Polisförbundet. Att vägra en som är nominerad till ordförandeposten att yttra sig och berätta om vad han vill uträtta. Hallå, är vi i Sverige överhuvudtaget när sådant kan hända? Jag kan ju bara hoppas att ombuden från oss som är i Malmö inte bara tackar och tar emot. Jag hoppas att vi någon gång ska visa att de inte kan köra med oss. Det här är ett bra tillfälle i så fall.

Arbetsledare

Oroad av tal om att lämna förbundet

"Det känns väldigt oroligt när sådant händer som nu hänt i Malmö att Lars Ericson förvägrades att yttra sig. Nu får de kolleger vatten på sin kvarn som jämt pratar om att vi måste lämna Polisförbundet. Jag begriper inte att de fackliga från resten av landet inte kan tänka sig för lite utan bara odlar sitt storebrorskomplex så fort det ges en chans att klämma till en Stockholmare. Stunden var förbannat illa vald, kan jag meddela. På min station i södra länsdelen snackas det nu bara om att vi måste lämna förbundet. De som är intresserade av de fackliga frågorna hade bara gått och väntat på att det skulle hända något dumt i Malmö. Och se, det gjorde det. Nu är det full fart på lämna-förbundet-snacket. Jag tror inte en sekund på det. Det lär inte finnas många exempel på utbrytare som det gått bra för i den svenska fackliga historien. Däremot finns det många pannkakslandningar att läsa om. Nej, bästa kolleger, skala bort hämndbegären och se hur många sakliga skäl det sedan blir kvar för att lämna förbundet. Sedan är det en annan sak att landet i övrigt inte ska få behandla oss hur som helst.

Per

Per har fått två svar sedan hans insändare publicerades 28 okt:

"Vi är stridslystna!"

Tyvärr har du både rätt o fel!, enligt min mening. I Malmö bekräftades splittringen i Polisförbundet. Det var ganska väntat hos alla parter! eller hur? Nu kan det äntligen bildas en Polisiär Stockholmsavdelning! Med all rätta! De som borde bäva är arbetsgivarrepresentanterna i Stockholm och därmed RPS! Är dom nu INTE med när "båten" snart går, så blir det STORA problem! VI ÄR STRIDSLYSTNA!

Kerry

"Vi behandlas som lort av förbundet"

Hej på dej, Per, jag respekterar till fullo din uppfattning att vi inte bör lämna förbundet. Du hänvisar till att andra prövat tidigare och att det blivit pannkakslandning för dem. Men jag är inte säker på att det gäller i dag och att det gäller oss poliser i huvudstaden.

Jag har för inte så länge sedan hört en kunnig person lämna en analys av den här situationen. Grejen är uppenbarligen att vi inte bara kan lämna och ge oss ut på egen hand i den stora avtalsvärlden. Gör vi det håller jag med dig om att vi är chanslösa. Alla kommer att motarbeta oss i det läget för alla har inom sig grupper som viftar med upprorsfanan då och då. Alla inklusive arbetsgivaren vet att låter man någon komma undan med det tricket då hotar anarki. Så de sluter leden, vi kommer ingen vart och tvingas krypa till korset om några år. Och med tanke på hur förbundet behandlar oss stockholmare idag så kan man ju bara gissa hur de skulle hunsa med oss om vi kom till dem med svansen mellan benen.

Nej du Per, knepet är att hitta någon annan som tar emot oss så att vi blir en alldeles laglig och korrekt del av systemet. Någon som är beredd att ge oss rättvisa och det utrymme som huvudstadspolisen har rätt att begära. I Polisförbundet behandlas vi som lorten under deras skor. Det kanske finns någon annan som skulle inse vad vi står för och vad vi är värda.

I den här diskussionen glöms det nämligen hela tiden bort vilka vi är. Vi upp rätthåller lag och trygghet i Sveriges huvudstad. Smaka på det! Vi är grundbultarnas grundbult för att snacka med Sture Nordh från TCO som enligt vad jag läste i Blåljus invigningstalade på representantskapet i Malmö. Mullrar vi så skakar inte bara Stockholm utan hela Sverige. Vi är lojala mot samhället och medborgarna, våra uppdragsgivare, och vi ställer

inte till något bråk i första taget.

Men vi kunde faktiskt vara värda lite respekt för vad vi är och vad vi gör och inte behandlas som en stökig småunge som man likt förbundet kväser med majoritetssläggan så fort vi ber om lite inflytande. Vi behöver inte ta det!

Det är därför jag gärna skulle vilja se en grundlig och ytterst saklig konsekvens- och riskanalys av vad det skulle innebära om vi lämnade förbundet. Jag vill att vi ska veta vad vi gör och hur alternativen ser ut när vi går till vår stämma i vår. Jag är dödstrött på förbundet med deras jämmerliga storebrorskomplex men jag vill veta vad jag gör när jag reagerar!

Bosse

NYA INSÄNDARE EFTER PUBLICERING 28 okt

"Finner inte ord"

"Fick se filmen om lönerörelsen som tydligen distribuerades i 2000 exemplar till Stockholm. Då jag själv fick kväljningar och uppenbara kräkimpulser finner jag för gott att dessa, enligt uppgift, skickades tillbaka till förbundet. Att nu i en valsituation förvägra en kandidat att komma till tals... finner inte ord för en sådan handling för mitt yrkesskrå.

Jonte

"Jag skäms

"Jag tycker ordföranden i Polisförbundet är falsk. Har hört att du fick en fråga om du skulle behöva ställa upp i debatt mot din motkandidat. Motkandidaten sa ja, ordförande sa ja, skenbart sa du ja men med ett tillägg att representantskapet ägde frågan om de ville höra på dem. Av en märklig tillfällighet ville inte 59 (av 116) INTE höra vad våra två ordförandekandidater för nästkommande fyra år hade att anföra. Måste vara bra att ej behöva lyssna på vad folk framför eftersom man vet bäst ändå. Nationaldemokraterna behandlas bättre, jag skäms över denna utveckling.

Marre

Har ni medlemmarna

i länet bakom er?

"Har Lasse E (och resten av ombuden) verkligen medlemmarna i Stockholms län bakom sig?

Detta kan man och bör man fundera över, efter att ha läst om fackombudens uppträdande i Malmö! Om man tog en personlig medlemsomröstning i Sthlms län (inte via ombuden) är jag inte säker på att fackledningen får stöd för sitt uppträdande gentemot resten av Sveriges poliser.

Varför skapa ett motsats förhållande?

Att göra som man gör nu betyder bara att man kommer att skapa problem i framtiden. Om vi nu lämnar förbundet, som vissa verkar tycka att man ska göra, vilket förhandlingsmandat kommer vi då att få?

Jag, och många med mig är väldigt tveksam till Lasse Ericsson med medlöparens agerande, och undrar om han verkligen är en bra representant för Stockholms poliser? Är det inte så att hans agerande uteslutande är till för hans egna karriär och inte för oss?

Nej, kom ner på jorden och agera som vuxna och samtala med varandra som folk.
Att skapa konflikt som man nu verkar vilja göra är enbart destruktivt.

Förresten, var i h-e kom den s k "spionen" från? Vem tror att Säpo skulle spionera på ett fackförbund, och framför allt ett polisförbund? Vad skulle kunna finnas där som skulle kunna vara intressant för säkerhetspolisen?

Detta låter som ytterligare en konstruktion för att få Lasse E med anhang intressantare än vad de i själva verket är!

Är det dags för en ny ledning för facket inom Sthlms län? Något att fundera över!

"Tycker en bekymrad medlem!

SVAR:

Hej "Bekymrad medlem",

Jag vill gärna svara på dina synpunkter mot både mig och de representanter som var närvarande i Malmö.

Det fanns totalt 41 personer från Stockholm på plats i Malmö.

Det var allt från röstberättigade ombud, 25 personer, till så kallade åhörare, och

andra inbjudna personer som t e x stöd personer till studerandeföreningen på PHS från Stockholm och även redaktören från Blåljus, Claes Cassel. Samt ett antal personer som genom stödåtgärder från förbundsområdesstyrelsen till föreningarna hade förmånen att skaffa sig en erfarenhet för framtiden då de kanske själva får förmånen att bli röstberättigade ombud. Då vi gick och satte oss efter det att representantskapet avslutats vid ca kl 12.00 på torsdagen så bestämde mötet att alla 41 och då menar jag alla 41 hade lika rätt till att ge sitt uttryck över vad vi skulle göra. Jag vill berätta att alla kom till tals. I denna församling fanns de som aldrig varit på något representantskap till de som hade 40 års erfarenhet. Alla fick göra sin röst hörd. Det är det som kallas för demokrati. Vi beslutade oss för att åka hem.

Vi representerar poliserna i Stockholms län, inte resten av poliserna i Sverige. Att kalla dessa representanter för medlöpare är ett hån som jag skulle ha kunnat haft betydligt hårdare ord om, men som jag avstår från.

Jag vågar påstå att de som var med på mötet kommer att säga att det var en ren demokratisk process som ledde fram till beslutet att åka hem.

Jag vågar säga det även i egenskap av ordförande för poliserna i Stockholm. Det kan tyckas vara vågat med tanke på insändarens tankar på att alla 41 närvarande från Stockholm är styrda av mig.

Du som har skrivit detta har förmodligen en egen uppfattning om vad den fackliga organisationen i Stockholms län står för i ett demokratiperspektiv. Jag känner att jag kan stå upp för att vi är en demokratisk organisation där allas röst är värda att lyssna på.

Vad det gäller Säpo affären så kommer jag inte att uttala mig innan åklagaren Björn Eriksson har beslutat i ärendet.

Inleds ingen förundersökning så känner jag mig fri att berätta vad jag vet, och då kommer jag att berätta.

Lars Ericson

Svar på insändaren "Har ni medlemmarna i länet med er":

**"Lämnade sandlådan
med hedern i behåll"**

Håller med dig om funderingen, men som jag ser det lämnade de fackliga

representanterna sandlådan med hedern i behåll. Hade inte respekterat dem som företrädare mot arbetsgiva ren om det inträffande hade passerat utan att det medfört någon sorts konsekvens eller agerande. Någon sorts gräns måste det väl ändå finnas även internt mot angrepp som strider mot de grundläggande värderingarna i det fackliga engagemanget, likväl som när arbetsgivaren är ute och cyklar.

Marre

"Näringsfrihet råder i landet"

"Redan yrkesförbudssnacket om enskilda firmor och förbundsstyrelsens "rätt" att snoka i enskilda medlemmars privaliv och ekonomi är ju en fantastisk tanke, bara den. Näringsfrihet råder i landet! Däremot kan som bisyssla till yrket inte vara både det ena och det andra - som vanlig polis. Men RPSc Björn Eriksson han kunde placera ena skinkan på RPSc-stolen och den andra på en stol i ABAB:s styrelse, där polisen var kunder(!!!) för 10-tals miljoner! Och alla fackliga då, som förvärvar kompetens hos oss i facket och sedan blir allt från länspolismästare till kommissarier, månne snor dom kompetens som kommer från tid under Fackliga förtroendemannalagen, och vänds mot oss - dessa överlöpare. Fint eller fu It?

BTB

SVAR:

Tack "BTB" för dina tankar. Det är sant att vi har fd fackliga företrädare som gått ut till RPS och i överdrivet nit blivit ett problem för oss. Men det finns också exempel på folk som fungerat korrekt. Vi kan ju egentligen inte ifrågasätta att den som tar ett ansvarsjobb hos arbetsgivaren försöker sköta det. Att inte göra det vore ju ohederligt. Men man kan som sagt göra det på olika sätt. red/cc

"Beslutet olyckligt"

"Jag kan tyvärr bara instämma i det som skrivs på blåljus ang demokratiskt underskott. Oaktat vilken ordförandekandidat man tänkt sig rösta på så är det för mej en självklarhet att båda får presentera sin politik. Det är ju den bästa politiken som överlever i en öppen diskussion. Jag tycker därför att det beslut som röstades fram demokratiskt av oss repskapsombud var olyckligt och harmoniserar ej med mitt patos för det fria ordet. Per definition var beslutet demokratiskt men tyvärr med underskott av detsamma!

Ralf Andersson

repskapsombud Västmanland"

"Så klunsigt och tafatt"

"Jag skäms! Jag blir så förbannad på att mina valda ombud kan agera så klunsigt och tafatt!

Lars Ericson hade mycket små chanser att vinna ordförandevalet. Även om det finns en del som tror på honom så fanns det många, många flera som var rädda för att få nästan hela förbundsstyrelsen utbytt. Det där förbehållet som sittande hade lagt att dom skulle avgå om Ericson blev vald det var effektivt så det dög. Det vet ju varenda en att man tar en stor risk om en hel förbundsstyrelse avgår. Hur bra dom nya än är så tar det lång tid innan dom kommer in i frågorna och innan dom bygger nätverk. Och den tiden skulle vår käre arbetsgivare inte tvekat att ta för att för att försämra våra arbetsvillkor som han redan börjat på. Vi har en ruskigt aggressiv arbetsgivare just nu och det är inte läge att ta några fackliga risker. Så det där ordförandevalet hade vi nog som i en liten ask.

Och vad gör mina och många andras ombud då? Ja, troligen det mest förbannat dumma dom kunde komma på. Dom nekar Ericson att köra sitt valtal! Hade

Håller med dig om funderingen, men som jag ser det lämnade de fackliga

dom inte gjort det hade allt gått sin gilla gång och stockholmarna hade blivit besvikna men jag är säker på att dom är så pass proffsiga att dom bitit ihop och gått vidare.

För att sedan göra det hela riktigt tokigt så framhärdar mina ombud i galenskapen och säger att allt gått rätt till i stället för att som klokt folk göra en pudel och med klädsam ödmjukhet säga att det var nog lite dumt det där att neka Ericson att yttra sig och vi är hemskt ledsna för det och det ska aldrig hända igen.

Och vad har vi fått? Stockholm i fullt uppror (se bara här på Blåljus!). Det värsta upproret på många, många år. Berätta ni för mej, mina kära ombud, hur vi ska driva det här förbundet utan stockholmarnas medlemsavgifter?

Jag skriver det här till Blåljus för att ni i Stockholm ska veta att det finns många, många ute i landet som tycker att det var alldeles förbannat dumt det som hände på representantskapet. Det kan inte bli gjort men alla utanför eran länsgräns är inte idioter!

Hisingen""

"Vad skulle ni kalla det beslutet?"

"Jag skulle vilja testa fackliga kamrater utanför Stockholms län.

Anta att ni är på ett representantskap. Några begär ordet hela tiden och debatterna blir oändliga. Nu är ni redan framme vid fredag lunch och många punkter återstår på dagordningen. Så här kan vi inte ha det, är det många som tänker. Så är det någon som hoppar upp i talarstolen och säger att om repskapen ska funka i framtiden så krävs det reformer. Han föreslår att i framtiden är det bara förbundsordföranden och ombudsmännen som får yttra sig på repskapen för att det hela ska gå lite smidigare och snabbare. Om beslutet tas ska det ha omedelbar verkan. Alla är trötta och slitna och vill hem och plötsligt är beslutet fattat med två tredjedels majoritet.

Nu skulle jag vilja ha ett rakt och ärligt svar från er ute i landet: Vad skulle ni kalla det beslutet?

"S-son"

"Allt måste vara bättre än total splittring"

"Jag har alltid varit fackligt intresserad fastän jag av privata skäl inte har gjort någon facklig karriär. Men jag kan min polisfackliga historia. Och om jag nu ser tillbaka på den så finner jag en lång historia av konflikter mellan Stockholm och landet i övrigt. Och jag finner långa perioder då Stockholm fronderat som det hette på den tiden och helt stått utanför förbundet. Perioderna av verklig fred och gott samarbete har varit väldigt korta. Den enda lite längre jag har kunnat hitta var när Gunno Gunnmo var förbundsordförande och det var ju inte så konstigt. För det mesta handlar det om att stockholmarna inte tycker att de har någon insyn eller inflytande och att landet i övrigt tycker att stockholmarna absolut inte ska ha det. De uppfattningarna tycks vara cementerade i förbundet – omöjliga att råda bot på.

Nu högtidstalas det en massa om enighet och sammanhållning och gemensamma mål inom förbundet fastän inte en kotte tror på det. Det är bara dimridåer för att dölja en hopplös, historisk splittring.

Skulle vi inte kunna se lite praktiskt på den här frågan och godta att det är som det är? Måste det gå till boskillnad? Kunde man inte tänka sig en öppen organisationsform där Stockholm gavs mera inflytande och svängrum utan att möjligheterna till gemensamt agerande mot arbetsgivaren helt övergavs. Jag önskar att vi kunde pröva sådana utvägar. Allt måste vara bättre än total splittring igen.

"Påläst"

Håller med dig om funderingen, men som jag ser det lämnade de fackliga